

CURS 2001-2002

LLICENCIATURA DE VETERINARIA

DADES DE L' ASSIGNATURA

ASSIGNATURA	PATIOLOGIA GENERAL
CODI	21261
CURS	3º
QUATRIMESTRE	1º
CREDITS	4.5
CREDITS TEORICS	3
CREDITS PRACTICS	1.5

DADES DEL PROFESSORAT

DEPARTAMENT RESPONSABLE:			
MEDICINA I CIRURGIA ANIMALS			
PROFESSORS RESPONSABLES	DESPATX	TELEFON	E-MAIL
LLUIS VIÑAS BORRELL	VO331	1940	Lluís.vinas@uab.es
ALTRES PROFESSORS	DESPATX	TELEFON	E-MAIL
SANTIAGO LAVIN GONZALES	VO334	1923	Santiago.Lavin@uab.es
RAFAELA CUENCA VARELA	VO337	1991	Rafaela.cuenca@uab.es

OBJECTIUS DE L' ASSIGNATURA

OBJECTIUS DE L' ASSIGNATURA
Des del punt de vista docent, l'assignatura de Patologia General, està constituïda per dues Unitats: la Nosologia (autèntica Patologia General) i la Fisiopatologia General.

- Objectius de la Nosologia

Té com a finalitat obtenir un concepte precís sobre la seva aportació a les Ciències Mèdico-Veterinàries a base de delimitar i explicar que:

- La Patologia General queda emmarcada dins de la Patologia, Ciència que té com objectiu l'estudi de les alteracions del normal, de tot allò que produeix dolor o patiment.

- La Patologia General es refereix a la malaltia d'una manera abstracta. Per la seva doctrina i objectius, constitueix un conjunt de coneixements que afavoreixen el procés intel·lectual capaç d'interpretar la malaltia i els malalts.

- Al coneixement sobre la malaltia en abstracte s'ha arribat per inducció a partir de l'anàlisi de molts malalts i de les malalties, abstraient de les mateixes els fets comuns que es donen en totes aquestes. Així doncs, en totes les malalties existeixen unes causes que deuen ser conegudes i analitzades, l'Etiologia; unes formes de fer la malaltia, la Patogènia; unes repercussions funcionals i unes alteracions estructurals, la Nosobiòtica; unes manifestacions, la Semiòtica; una ocupació temporal, amb un principi i una fi, la Patocrònia; una necessitat de reconèixer-la mitjançant un Diagnòstic; preveure que passarà amb la malaltia i el malalt, el Pronòstic; i intentar una lluita eficaç, el Tractament. L'estudi d'aquests fets comuns, sense entrar en l'estudi de cap malaltia en concret, constitueix l'objectiu d'estudi de la Patologia General.

- Objectius de la Fisiopatologia

La seva finalitat és assolir un concepte precís sobre el seu contingut, la seva delimitació i el lloc que ocupa dins de la llicenciatura de Veterinària, tenint en compte els següents punts:

- Recordar que des del punt de vista de l'ordenació docent es troba englobada dins de l'assignatura de la Patologia General. Té un caràcter especulatiu i no d'aplicació pràctica immediata. El seu objectiu no és l'estudi específic de la Fisiologia patològica de les diferents malalties en concret, sinó des d'un punt de vista genèric.

- La fisiopatologia s'ha de contemplar com a una introducció a la clínica, el seu objectiu és l'estudi de les perturbacions funcionals que serveixen per explicar-nos els símptomes i les síndromes, que des d'un punt de vista general es poden donar en les diferents malalties en una ordenació organopà

- **Contemplar les perturbacions agrupades per sistemes, aparells i òrgans, i dins de cada grup les diferents possibilitats, de perturbació.**

PROGRAMA

CLASSES TEORIQUES

Lliçó 1. Introducció. Conceptes de Patologia, Medicina i Clínica. Patologia General. **NOSOLOGIA**: CONCEPTE I PARTS DE QUÈ CONSTA.

Lliçó 2. **NOSONOMIA**: Concepte de salut i malaltia.

NOSOGRAFIA: Concepte i parts de què consta.

Etiologia: Causes externes i internes de malaltia

Lliçó 3. **PATOGÈNIA**: La reacció viva a nivell local i general. **NOSOBITÀICA**. La reacció viva a nivell cel.lular i tisular.

Lliçó 4. **SEMIITÀICA**: Síntomes, signes i síndromes. **PATOCRÒNIA**

Lliçó 5. **NOSOGNITÀICA**: Els judicis clínics:

Diagnòstic pronòstic i tractament

NOSOTÀXIA.

Lliçó 6. **APARELL DIGESTIU**: Fisiopatologia de la cavitat oral i de la secreció salivar. Disfàgies.

Lliçó 7. Fisiopatologia gàstrica dels animals monocavitaris. Estudi del vòmit.

Lliçó 8. Fisiopatologia de l'estómac dels remugants:

Síndrome d'ingestió.

Lliçó 9. Fisiopatologia de l'intestí. Estudi de la síndrome diarrea.

LIÇO 10 ILIS INTESTINALS.

Lliçó 11. Estudi de la insuficiència hepàtica: concepte, tipus, causes i graus.

Lliçó 12. Estudi de la insuficiència pancreàtica.

Lliçó 13. **APARELL RESPIRATORI**. Estudi de la tos. Disnea

Lliçó 14. Síndrome d'insuficiència respiratòria: concepte i tipus etiopatogènics

Lliçó 15. **APARELL CIRCULATORI**. Estudi de les insuficiències cardíques: dreta, esquerra i global.

Lliçó 16. Arrítmies. Valvulopaties.

Lliçó 17. Estudi del shock: concepte i diferents tipus etiopatogènics.

Lliçó 18. **SANG I ORGANS HEMATOPOIÈTICS.**

Fisiologia del sistema eritrocitari.

Lliçó 19. Estudi fisiopatològic de l'hemostàsia.

Lliçó 20. **APARELL URINARI.** Fisiopatologia de la diuresi i de la micció.

Lliçó 21. Estudi de les insuficiències renals: agudes i cròniques.

Lliçó 22. **SISTEMA NERVIÓS.** Estudi de les grans síndromes encefàliques i medul·lars.

Lliçó 23. **SISTEMA ENDOCRÍ.** Fisiopatologia hipotàlam-hipofisària: Adeno i neurohipòfisi.

Lliçó 24. Fisiopatologia del tiroides i paratiroides.

Lliçó 25. Síndromes adrenals. Fisiopatologia del pàncreas endocrí.

Lliçó 26. **NUTRICIÓ I METABOLISME.** Hipernutrició, hiponutrició i malnutrició. Estudi de la obesitat.

Lliçó 27. Fisiopatologia hidroelectrolítica: deshidratacions.

PRACTIQUES	Tipus	Durada
PRACTICAS	LABOARTORI	2
1. HEMOGRAMA	LABORATORI	2
2. Observació del frotis sanguini	LABORATORI	2
3. Proves d'hemostàsia i cogulació		
SEMINARIS	AULA	2
1. Introducció a la Biopatlogia	AULA	2
2. Obtensio i maneig de mostres de sang	AULA	2
3. Hemograma: Interpretació de resultats	AULA	2
4. Proves de hemostàsia i coagulación.		

BIBLIOGRAFIA

CARDA, P. (1992). Nosologia. Editorial Acribia, S.A. Saragossa.

VIÑAS, LL., LAVIN, S., MONREAL, LL. (1993). Nosologia. Cuaderns de Patologia

Animal. UAB. Bellaterra.

VIÑAS, LL., LAVIN, S. (1993). Fisiopatologia. Cuaderns de Patologia Animal. UAB.

Bellaterra.

ROBINSON, W.F. HUXTABLE, C.C.R. (1993). Principis de clinopatologia mèdica

veterinària. Editorial Acribia, S.A. Saragossa.

ESTELLER, A, CORDERO, M. (1998). Fundamentos de Fisiopatologia. Editoriaki McGRAW. Madrid.

NORMES D'AVUACIÓ

Examen tipus tes de quaranta preguntes, amb cinc proposición de las quals solaman un és certa. Per supera la prova s'axigiran 50%; las preguntas incorrectas resran -0,33, no contestada, 0

ALTRES INFORMACIONS

Horari de totorias: Dillun de 11 a 13, i dijous de 9 a 11h